

Αποψη

Ερωτάται

ΕΡΩΤΑΤΑΙ ο Λέων του Αιγαίου, ο άνθρωπος που δεν εδίστασε να θυσιάσει το «Χόρα», γιατί θυθίζει αυτόν τον τόπο στο βαθύ ποτάμι του φόβου για το σήμερα και το αύριο. Γιατί ο άνθρωπος που ακόμη προχθές απείλησε πόλεμο, αν θιγεί οπιθαμή εδάφους της Κύπρου, εμφανίζεται ζαρωμένος και περιδεής.

ΕΡΩΤΑΤΑΙ ο ανυποχώρητος στους λόγους, που έχει κατακεραυνώσει την ηγετίδα δύναμη αυτού του κόσμου με απειλές και φοβέρες, γιατί εμφανίζεται ανέτοιμος να υπερασπισθεί αυτό που όλες οι μεταδικτατορικές κυβερνήσεις είχαν θεσμοθετήσει ως πάγια θέση: τα ελληνικά νησιά έχουν υφαλοκρηπίδα.

ΕΡΩΤΑΤΑΙ ο εραστής των μεγαλοστομιών, πώς επιτρέπει στον εαυτό του εμπράκτως ο ίδιος να αμφισβητεί τα δικαιώματα της Ελλάδας στο Αιγαίο, με κίνδυνο να καταγραφεί στην ιστορία ως ο πρωθυπουργός που φοβήθηκε τα δίκαια του τόπου.

ΕΡΩΤΑΤΑΙ ο αρνητής του διαλόγου με την Άγκυρα, κάτι που άρχισε ο Καραμανλής και συνέχισε ο Ράλλης, πώς θα απομπλέξει τώρα τον τόπο. Και με ποιο κύρος και από ποια θέση θα καταλήξει κάποια στιγμή σε διάλογο ανάγκης υπό την πίεση των γεγονότων με υπερροπικούς τους Τούρκους συνομιλητές του.

ΕΡΩΤΑ ο ελληνικός Λαός κ. Α.Γ. Παπανδρέου: Με ποιο δικαίωμα τον καταδικάζετε σε εθνική ταπείνωση, αφού του αρνείστε το δικαίωμα να υπερασπισθεί τα δίκαια του - στην ουσία τον τόπο του; Με ποιο δικαίωμα τον εμφανίζετε και αυτόν φοβισμένο και ενδοτικό; Ερωτάσθε, κύριε πρωθυπουργέ!

Η προδοσία

ΟΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ της «Α» για επίθεση συνδιαλλαγής του ΠΑΣΟΚ στα κόμματα της κομμουνιστικής αριστεράς επαληθεύτηκαν πολύ πιο σύντομα απ' ό,τι θα περίμενε κανείς. Αυτό είναι φυσικό. Η καταρρέουσα κυβέρνηση δεν έχει καιρό για χάσιμο. Εκείνο που δεν περίμενε κανείς, ήταν ότι οι κομματικές ηγεσίες, της πέραν του ΠΑΣΟΚ αριστεράς, θα συνηγορούσαν προς τας υποδείξεις «σαν έτοιμες από καιρό σαν... θαρράλεες»!

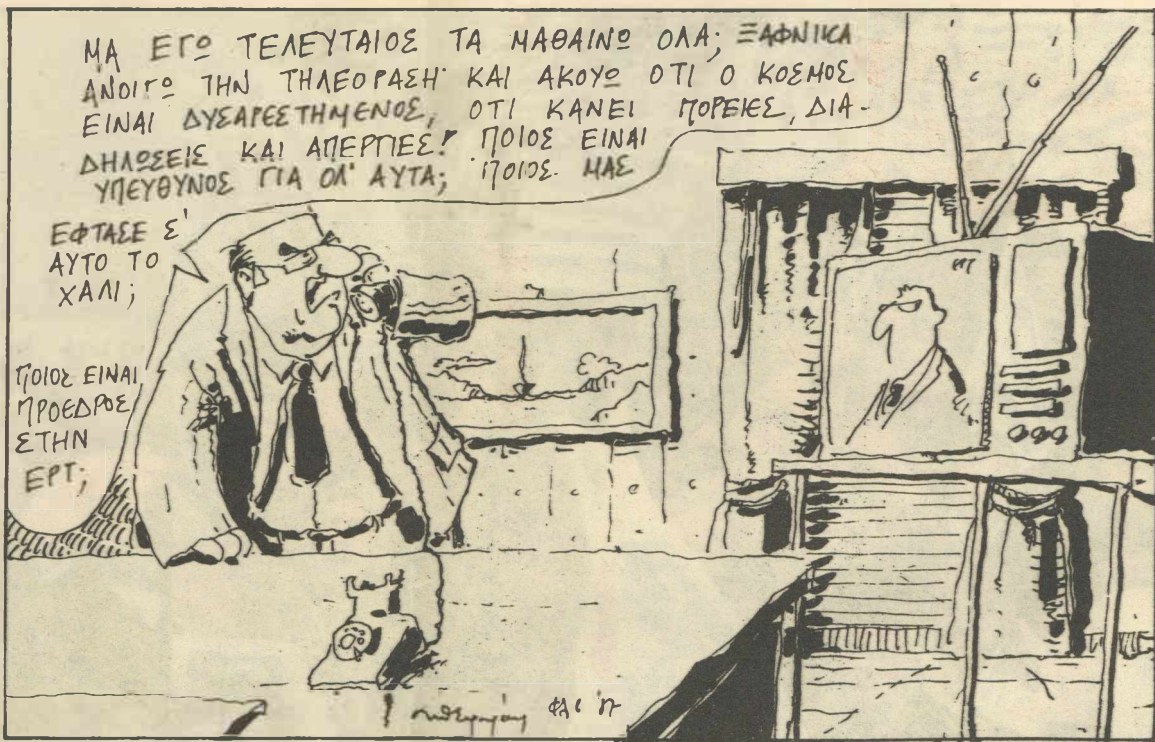
ΔΕ ΜΙΛΑΜΕ μόνο για τον αποκλεισμό της ΔΑΚΕ από τους ομιλητές στην πρόσφατη μεγάλη συγκέντρωση που έγινε στο πλαίσιο της απεργίας. Ούτε μόνο για το γεγονός ότι ο εκπρόσωπος της ΕΣΑΚ-Σ (διάβαζε ΚΚΕ) στη συγκέντρωση «έχασε» ότι οι εργαζόμενοι απεργούσαν εναντίον της κυβερνητικής πολιτικής και καταφέρθηκε με διαίτητα κατά της... Νέας Δημοκρατίας, που συμπαραστεκόταν στους απεργούς.

ΑΝΑΦΕΡΟΜΑΣΤΕ κυρίως στο τουμπάρισμα της στρατηγικής των απεργιακών κινητοποιήσεων, που οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην αποδυνάμωσή τους, τη στιγμή ακριβώς που είχαν κορυφωθεί και είχαν φθάσει στο επίπεδο να κρίνουν υπέρ των εργαζομένων τη σύγκρουσή τους με την κυβέρνηση και την πολιτική της.

ΑΥΤΗ η «εν ψυχρώ» αλλαγή της στάσης, του ΚΚΕ ιδιαίτερα, οδήγησε σε κρίση ηγεσίας την ΟΤΟΕ και έχει πάρει σειρά η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ για ακυβερνησία. Αυτή η εξουδετέρωση των πιο αξιόμαχων συνδικάτων, αυτή την κρίσιμη στιγμή, είναι στην ουσία ένα πολύτιμο δώρο του ΚΚΕ στο ΠΑΣΟΚ και την κυβέρνησή του. Και είναι αυτή η ψυχρή απόφαση, γεγονός χειροπιαστό, που δεν μπορούν να το αμφισβητήσουν οι κραυγές του «Ριζοσπάστη» ότι τάχα συκοφαντούν το ΚΚΕ, όσοι επισημαίνουν την ανοιχτή προδοσία που διαπράττει εις βάρος των εργαζομένων. Ούτε η φλύαρη ανακοίνωση του Π.Γ. του ΚΚΕ.

ΟΙ ΠΑΤΕΡΟΥΛΗΔΕΣ των εργαζομένων συνελήφθησαν ακόμη μια φορά εκμεταλλευτές των εργατικών αγώνων. Με βίαιες επιθέσεις εναντίον του Ραυτόπουλου, που γνωρίζουν καλά ότι είναι καμένο χαρτί, προσπαθούν να συγκαλύψουν την αναπαλαίωση του «μορατόριουμ» που συνάπτουν με την κυβερνητική παράταξη, αντί πινακίου φακής. Τα «πρωτοκόγια», όμως, ανήκουν στους εργαζομένους, που θα συνεχίσουν τους αγώνες τους μέχρι να ανατρέψουν την αντεργατική κυβέρνηση. Μαζί με τα δεκαετία της...

Η «Α»

ΤΟ ΣΚΙΤΣΟ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ Του Α. ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗ από την «ΑΥΤΗ»

★ **Να με συγχωρούν οι φίλοι** της στήλης, αλλά το ότι σχεδόν κάθε μέρα υπάρχουν κάποιο παραπολιτικό για τον Λεωνίδα Κύρκο, είναι τελειώς συμπρωματικό. Εξάλλου, το μόνο που μας συνδέει είναι ότι ο Λεωνίδας είχε κάνει πρόκοπος στο 17ο Σύστημα Ακροπόλεως, από το οποίο πέρασε και η αφεντιά μου (δύο δεκαετίες αργότερα). Όπως, όμως, και να 'χουν τα πράγματα, αξίζει τον κόπο να σας μεταφέρω το καρφί που πέταξε, έμμεσα, πλην όμως σαφέστατα, για το Κ.Κ.Ε. Είπε συγκεκριμένα: «Οι Μπρέζνιεφ, δεν μπορούν να γίνουν Γκορμπατσώφ!». Με τέτοιες ταβανόπροκες, πώς ελπίζει ακόμα ότι ο Περισσός θα δεχθεί διάλογο μαζί του;

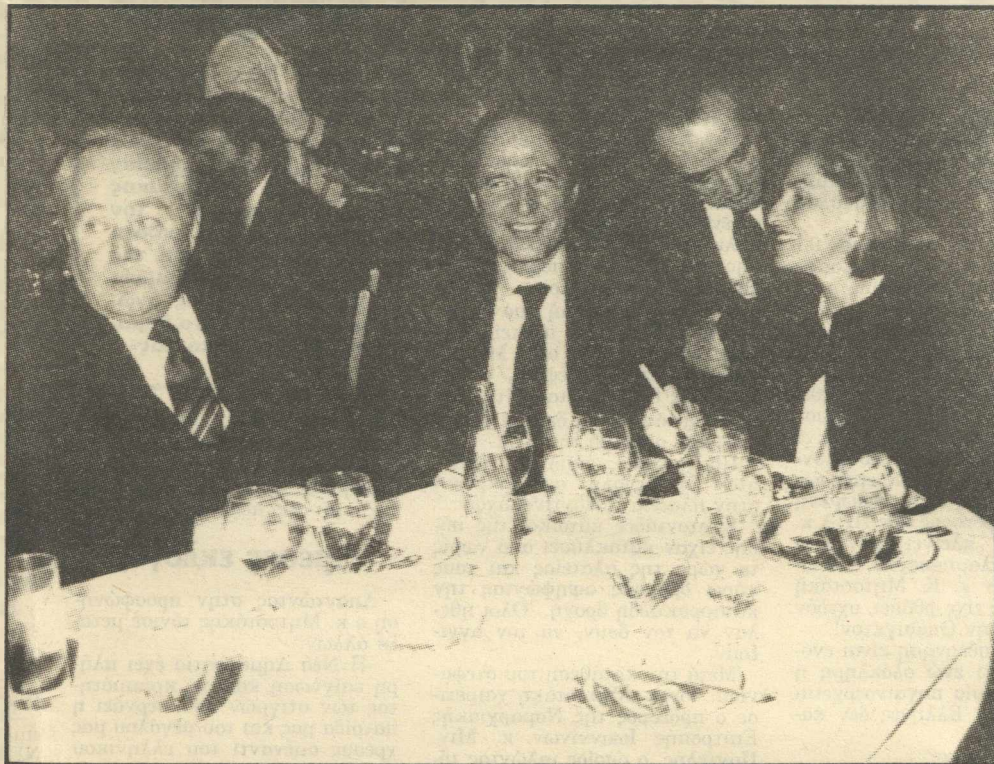
Ώδινεν Μπέης... έτεκεν Έβερι

Μου το έδωσε ο συνάδελφος Νάσος Νικολαΐδης, που κάλυψε τη συνεδρίαση του δημοτικού συμβουλίου Αθηναίων για τη συζήτηση του προϋπολογισμού 1987. Μιλώντας ο δήμαρχος κ. Μ. Έβερι τόνισε ότι ο νέος προϋπολογισμός, παρ' ότι είναι ελαστικός σε πολλά θέματα, κινείται βάσει του περαιομένου, γιατί ο δήμος πληρώνει «δουλειές της προηγούμενης δημοτικής αρχής». Και ενώ συνέχισε να μιλάει για τις προοπτικές του δήμου,

ακούγεται η χαρακτηριστική φωνή του παλιότερου δημοτικού συμβούλου, του Θόδωρου Κατριβάνου, που άμα έχει να πει κάτι, θα το πει κι ας... δεχθεί την κίτρινη κάρτα του προεδρείου. «Κακά τα ψέματα, κύριοι. Ώδινεν Μπέης και... έτεκεν Έβερι». Σύμβουλοι και δημότες έσκασαν στα γέλια. Μόνο οι λίγοι σύμβουλοι του κ. Μπέη παρέμειναν βλοσυροί, γιατί τώρα υπάρχουν πολλές φωνές για να τους τα ψέλνουν.

Σας δουλεύουν!

Έχω σπουδαία νέα σήμερα για τους αγρότες της Θεσσαλίας. Σε 630 χρόνια από σήμερα (και ούτε μια μέρα παραπάνω, για να μην ανησυχούν) θα έχει ολοκληρωθεί η εκτροπή του Αχελώου... Και επειδή υπάρχει ο κίνδυνος να μη με πιστεύουν ότι τα... δωδεκασέγγονά τους θα προλάβουν να δουν το έργο στην τελική του φάση, τους το αποδεικνύω με αριθμούς. Έχουμε και λέμε: Προϋπολογισμός έργου, 200 δισεκατομμύρια. Εγγεγραμμένη πίστωση για το 1987, δραχμές 315 εκατομμύρια. Ποσοστό πίστωσης 1987 επί του συνολικού προϋπολογισμού, 0,16%! Βγαίνει, λοιπόν ή δεν βγαίνει ότι με αυτούς τους ρυθμούς η εκτροπή θα έχει ολοκληρωθεί σε 630 χρόνια; Πώς είπατε; Σας δουλεύω; ΕΓΩ; Για ψάξτε αλλού. Και μην ξεχάσετε, εσείς αγρότες της Θεσσαλίας, να ψάξετε καλά μέχρι την ώρα που θα ψηφίσετε στις επόμενες βουλευτικές εκλογές...

Ιστορικός συμβιβασμός του τριπτυχού «κεφάλαιο - σοσιαλισμός - κομμουνισμός». Από τον χορό των ξενοδόχων, όπου διακρίνονται ο εφοπλιστής κ. Νομικός, ο υπουργός κ. Σημίτης και ο Σοβιετικός πρέσβης κ. Στουκάλιν. (Ο κ. Σημίτης είναι στη μέση. Της φωτογραφίας εννώ).

Από το Σπύρο Παγιατάκη

Ροκάδες και περιθωριακοί ελάτε κοντά

«Desehcanto» στα ισπανικά παναίε απογοήτευση. Κι αυτή είναι η λέξη που χαρακτηρίζει το κυρίαρχο αίσθημα της ισπανικής κοινωνίας γνώμης αυτή τη στιγμή. «Η απογοήτευση για τον τρόπο με τον οποίο οι σοσιαλιστές κυβερνούν τον τόπο είναι πλατιά διαδεδομένη», γράφει το «φιλοσοσιαλιστικό» γερμανικό «Σπήγκελ». Ναι, περίπου όπως και σ' εμάς εδώ πέρα! Είναι εντυπωσιακές οι ιστορικές ομοιότητες των τελευταίων χρόνων μεταξύ της Ελλάδας και της Ισπανίας. Και οι δύο βγήκαν σχεδόν ταυτόχρονα από μια δικτατορία. Και οι δύο μετά από μια περίοδο «συντηρητικής» μεταπολίτευσης διάλεξαν σοσιαλιστές να τους κυβερνήσουν. Αμφότερες άρχισαν να μετανιώνουν για την επιλογή τους αυτή τον ίδιο περίπου καιρό. Και στις δύο χώρες η νέα γενιά

άρχισε να γυρίζει με δυναμικό τρόπο την πλάτη στη σοσιαλιστική εξουσία που δεν κράτησε τις υποσχέσεις που είχε δώσει. Η φοιτητική αναταραχή στην Ιβηρική χερσόνησο ολόένα και φουντώνει. Τα εργατικά συνδικάτα είναι κι αυτά έτοιμα να κατέβουν στους δρόμους. Πάνω από 30.000 θέσεις εργασίας θα διαγραφούν μονάχα μέσα στο 1987. Μέχρι τελευταία οι Ισπανοί σοσιαλιστές του Φ. Γκονζάλες έπαιζαν σε δικό τους γήπεδο μ' ένα μάλλον κουρασμένο αντίπαλο. Ο συνασπισμός των δεξιών κομμάτων δεν έθελε τους νεαρούς ψηφοφόρους, όπως είχε παραμείνει συντηρητικότητας κυρίως σε θέματα θρησκείας και ηθικής - ιδιαίτερα συντηρητικά ειδομένα σε μια καθολική χώρα. Η Αριστερά πάλι, διασπασμένη σε τρία Κ.Κ., δεν προσέφερε ούτε

κι αυτή κάποια εναλλακτική λύση. Έτσι, ο 44χρονος Γκονζάλες κέρδισε εύκολα δύο φορές (τον περασμένο Ιούνιο την τελευταία) τις εκλογές, μην έχοντας ν' αντιμετωπίσει ένα πραγματικά ανανεωτικό αντίπαλο, που βάδιζε με τη σύγχρονη εποχή. Πριν από δύο εβδομάδες ο -δεξιός- αντιπολιτευόμενος συνασπισμός έκανε ένα τολμηρό βήμα εκλέγοντας στην ηγεσία του τον 35χρονο Αντόνιο Χερνάντεζ Μάντσα, ο οποίος έσπευσε να υποσχεθεί πως η παράταξη του θα είναι ανοιχτή ακόμα και για τους «ροκάδες, τους περιθωριακούς και τους απογοητευμένους από το σοσιαλισμό εργατές», όπως είπε εντυπωσιαζόντας έτσι μεγάλες μάζες σημερινών -κι αυριανών- ψηφοφόρων. Οι οποίοι έκληκτοι ανακάλυπταν πως η έννοια της προοδευτικότητας και της αλη-

θινής δημοκρατίας δεν κολούσε σώνει και καλά μόνο «από Κέντρο κι Αριστερά», αλλά μπορούσε θαυμάσια ν' ανήκει και σε μια παράταξη που ήξερε να ανανεωθεί, μαθαίνοντας από τα ίδια της τα προηγούμενα λάθη. Ήδη, το φλερτ των νέων (όπως και των νέων στο μυαλό και την καρδιά) με το ανανεωμένο κόμμα της «Λαϊκής Συμμαχίας» φαίνεται πως προκαλεί μεγάλους πονοκεφάλους στους κυβερνητικούς σοσιαλιστές, που βλέπουν τους εαυτούς τους να έχουν χάσει όλη τη «φρεσκάδα», τη «νεότητα» και τον «πρ-δευτισμό» που πλάσαραν δημόσια περίπου μονοπωλιακά. Δεν είναι παρά η αρχή στην Ισπανία. Και ασφαλώς έχει τεράστιο ενδιαφέρον και για μας να παρακολουθήσουμε την πολιτική εξέλιξη στην τόσο συγγενική μας αυτή μεσογειακή χώρα.